

РЕШЕНИЕ

№ 1406

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 08.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6699** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256 във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по иск по чл. 256 от АПК /именуван жалба/ от СИБИЛА Б. И. – К., ЕГН [ЕГН], лично и като майка и законен представител на малолетния М. Ф. К. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Б. И., срещу бездействие на директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ (ДМОС) при Министерството на вътрешните работи (МВР) по тяхна молба от 29.01.2021 г. за заличаване на данните на детето в „Жълт списък“ на И. по отношение на това, че детето е в неизвестност и срещу бездействие на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) по тяхна молба от 12.03.2021 г., с искане за снемане на информация в Списък на И. за „изчезнали лица“ и в Жълт списък“ в Ш. информационна система, както и за предоставяне на информация във връзка с направена в същия Списък публикация.

Настоящото дело е образувано след отмяна на решение № 5938/20.10.2021 г. по адм. д. № 4533/21 г. по описа на АССГ с решение № 7162/14.07.2022 г. по адм. д. № 12455/2021 г. по описа на ВАС, с чийто мотиви и задължителни указания, относно приложението на закона настоящият състав се съобразява и изпълнява.

В жалбата се твърди, че бездействията са незаконосъобразни, в противоречие с материалния закон и процесуалния закон. В с.з. се представлява от адв. И., който изразява становище за основателност на жалбата, претендира разноски по списък, прави възражение за прекомерност на разноските на ответната страна.

Ответникът по жалбата – директорът на ДМОС на МВР, редовно призован, в съдебно заседание се представлява от юриск. Г.. Чрез проц. си представител изразява становище по жалбата като счита същата за недопустима, респ. неоснователна, поради некомпетентност на ответника. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, прави се възражение за прекомерност на адв. хонорар.

Ответникът по жалбата – директорът на СДВР, редовно призован, в съдебно заседание се представлява от юриск. В.. Чрез проц. си представител изразява становище по жалбата като счита същата за недопустима, респ. неоснователна, поради некомпетентност на ответника. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, прави се възражение за прекомерност на адв. хонорар.

Съдът, след като обсъди поотделно и в съвкупност приетите по делото доказателства и като съобрази доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата - иск, срещу бездействие на директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ (ДМОС) на Министерството на вътрешните работи (МВР) по тяхна молба от 29.01.2021 г. /л. 10/ е недопустима, като подадена извън законоустановения за това, съгласно чл. 149, ал. 2 от АПК едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе – в случая 14 дни, съгласно чл. 256, ал. 2 от АПК – до 12.02.2021 г. Жалбата е подадена в деловодството на АССГ на ръка, видно от печата на съда, не по пощата, на 26.04.2021 г. /л. 5/, а срокът от един месец за целта е изтекъл на 12.03.2021 г. Жалбата в тази ѝ част е недопустима като просрочена, поради което следва да бъде оставена без разглеждане, а делото в тази част следва да бъде прекратено.

Фактическа обстановка:

Установява се от съдържанието на молба, вх. № А-2808/29.01.2021 г. на ДМОС на МВР, че от името на двамата жалбоподатели са направени искания: 1) да бъде премахната публикация в сайта за изчезнали лица, съгласно която М. Ф. К. К. е в неизвестност и 2) да бъдат уведомени подателите за предприетите действия, за лицето, иницирало включването на детето в посочения списък, въз основа на какви документи е станало това и да им бъде предоставено копие от преписката. Във втората част молбата има характера на искане за извършване на административни услуги по смисъла на §1, т.2, б. «в» и «г» от Допълнителната разпоредба (ДР) на Закона за администрацията (ЗА). В отговор на молбата, първият ответник – директор на ДМОС в МВР, е уведомил подателя със свое писмо рег. № А-5340/22.02.2021 г. (л. 87 от делото), че инициатор на издирването е СДВР, където молбата е препратена по компетентност. Служител на СДВР е изготвил на 18.02.2021 г. справка относно обявения за международно издирване малолетен (л. 86). Посочва се в справката, че първоначално М. Ф. К. К. е бил обявен за общодържавно издирване (О.) на 27.07.2018 г. с бюл. № 208/2018 г. на СДВР и телеграма № 21986/2018 г. на ГД «Н»" по постъпила молба с вх. № 513000-31695/2018 г. от бащата на детето – К. К.. Към молбата е приложено решение по гражданско дело № 72547/2017г. на Софийски районен съд (СРС), 117-ти състав, според което родителските права над детето са присъдени на бащата с право на майката да го вижда. На 16.08.2018 г. в СДВР постъпило писмо от ДМОС с информация, че е постъпило уведомление от СИРЕНЕ

Германия, че детето и майка му са установени на територията на ФР Германия и същите са в добро физическо състояние. Във връзка с горното лице е снето от издирване с бюл. № 225/2018 г. на СДВР. На 08.02.2019 г. в СДВР е постъпила нова молба от бащата на детето, заведена с вх. № 513000-6672/2019 г. във връзка с която М. Ф. К. К. е обявен за О..

От молба на К. К. до директора на ДМОС от 24.10.2019 г. е видно, че е подал молба до Министерството на правосъдието за връщане на детето в България по реда на Х. конвенция, молбата е изпратена в Германия и е регистрирана във Федералната служба за правосъдие /л. 20 и л.42/.

На основание чл. 22 от Вътрешните правила за организацията на работа в МВР по постъпили заявления на физически лица във връзка с обработване на техните лични данни в МВР, утвърдени със заповед № 8121з-1110/8.10.2019 г. на МВР, когато в ДМОС постъпи искане от друга държава за становище относно предоставяне на лични данни, въведени в ШИС от РБ, ДМОС изготвя обобщена справка относно искането, която се разпраща на структурата, по чиято инициатива са въведени данните. Т. искане е постъпило от Бюро СИРЕНЕ- Ф., за достъп до лични данни, обработвани в ШИС за обявления за издирване със сигнал в ШИС по чл. 32 от Решение 2007/533 на Съвета на ЕС М. К., роден на [дата]. Бюрото в Германия е сезирано от майката.

Няколко пъти е отправяно запитване до германските власти чрез ДМОС на МВР, като в СДВР са постъпвали отговори, че местонахождението на детето е неустановено. Установява се от последващо писмо рег. № А-11879/27.04.2021 г. на директора на ДМОС на МВР до директора на СДВР, че е постъпило искане по Ш. информационна система от Бюро СИРЕНЕ, Федерална Република Германия (Бюрото), за достъп до лични данни, обработвани в ШИС за обявления за издирване със сигнал в ШИС по чл. 32 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета на ЕС - М. Ф. К. К.. Посочва се в писмото, че г-жа СИБИЛА Б. И. – К., чрез нейния адвокат е подала молба до Бюрото за достъп до всички съхранявани данни за детето ѝ в ШИС и е поискала изтриване на сигнала по чл. 33 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета на ЕС. В тази връзка от страна на компетентните немски власти е отправено искане за становище от българска страна по направените искания, включително и по отношение на това, каква конкретна информация може да ѝ бъде предоставена. Искането от страна на Бюрото е свързано с извършването на действия относно обработката на лични данни в Ш. информационна система (ШИС II) и попада изрично в обхвата на случаите, които следва да бъдат разглеждани, съгласно Вътрешните правила за организацията на работа в МВР по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР, утвърдени със заповед с рег. № 8121з-1110/08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи („Вътрешните правила”).

Съгласно чл. 22 от последните, когато в ДМОС постъпи искане от друга държава за становище относно предоставяне на лични данни, въведени в ШИС от Република България, ДМОС изготвя обобщена справка относно искането, която се разпраща на структурата, по чиято инициатива са въведени данните. След получаване на обобщената справка, структурата, по чиято инициатива са въведени данните, изготвя становище относно целесъобразността за предоставянето на данните на заявител, като то се изпраща на ДМОС за обобщаване и предоставянето му на държавата, отправила искането. В тази връзка приложено, на директора на СДВР била предоставена

обобщена справка относно личните данни, обработвани в АИС „Издирвателна дейност и НМАП”, Н-ШИС и МОКП И. за лицето М. Ф. К. К.. В обобщената справка са изложени обстоятелствата, описани в предходната от 18.02.2021 г., цитирана по-горе. Установява се от представеното решение № 438360/02.07.2018 г. по гр. д. № 72547/2017 г. на Софийски районен съд, 117 състав, че със съдебен акт, за който няма данни да е влязъл в сила, родителските права над детето М. Ф. К. К. са предоставени за упражняване на бащата, при който същото следва да живее (л. 52-53). Съдът е постановил съдебен акт в същия смисъл, за чието изпълнение е бил издаден изпълнителен лист на 05.06.2018г. (л.50). Това е влязло в сила определение от 31.05.2018 г. за привременна мярка за предоставяне упражняването на родителските права на бащата до приключване на спора като е издаден изпълнителен лист от 5.06.2018 г. Определението /л. 54/ не е изпълнено. Бракоразводното решение е приложено на л. 53, но няма ясно отразяване върху копие, че е влязло в сила.

На л. 56 е приложено писмо изх.№ 9003618/ 20.12.2019 г. на СРС до отдел "П.", в което е посочено, че въз основа на молба от 3.10.2017 г. от С. К. е образувано гр.д. № 69727/2017 г. по описа на СРС, по която е издадена заповед за незабавна защита от 9.10.2017 г. С решение №352111/ 2.03.2018 г. /л.57/ обаче, влязло в сила на 4.02.2019 г. съдът е оставил без уважение молбата и отказал да издаде заповед за защита в полза на С. К. по отношение на ответника К. К..

Издадена е нова заповед за незабавна защита от 15.01.2021 г. по гр.д.№ 61148/ 2020 г. на СРС, като няма данни за влязло в сила съдебно решение по съществуващото на спора. Със заповедта от 15.01.2021 г. временно е определено местоживеенето на детето М. Ф. при майката С. И.- К..

Има данни за водено досъдебно разследване срещу С. И. по пр.пр. 6682/ 2019 г. за извършено на 22.10.2018 г. престъпление по чл. 290а от НК /л.75 и 76, л.107/, тъй като е установено, че детето е преминало държавната граница.

По молбата - искане от 29.01.2021 г. до ДМОС жалбоподателката получава отговор на 22.02.2021 г. /л. 87/, че инициатор на издирването е СДВР, на когото е препратено искането й. На 18.02.2021 г. СДВР изготвя справка относно обявения за международно издирване малолетен М. К..

В съдебното производство жалбоподателката е представила препис от решение по семейно дело 597 F 601/19 по описа на Мюнхенския районен съд със страни К. К. против С. К., с което е отхвърлена молба за екстрадиция на дете от страна на съпругата.

С разпореждане № 4027/ 4.06.2021 г. по адм.д. № 3378/2021 г. по описа на АССГ в производство по чл. 250 от АПК е отхвърлено искане на С. К. като майка и законна представителка на М. К., за преустановяване на незаконосъобразни фактически действия на директора на СДВР по обявяване на детето М. К. за международно издирване. Няма данни разпореждането да е влязло в сила.

С определение № 1574/ 5.03.2021 г. по адм.д. № 2166/ 2021 г. по описа на АССГ е оставена без разглеждане жалбата на С. К., действаща лично и като законен представител на детето М. К., против отказ на директора на ДМОС, обективизиран в писмо № А-5340/ 22.02.2021 г., и делото е прекратено, тъй като е прието, че сезираният административен орган не е компетентен орган по чл. 9, т. 3 от НАРЕДБА

№ 8121з-465 за организацията и функционирането на Националната Ш. информационна система на Република България от 2014 г. Определението е влязло в сила на 19.03.2021 г.

С определение № 1390/ 24.02.2021 г. по адм.д. № по описа на АССГ в производство по чл. 166 от АПК е оставена без разглеждане жалбата на С. И.-К. за спиране изпълнението на издирването на М. К..

От правна страна:

Съдът намира, че по силата на чл. 9, т. 3 от Наредба № 8121з-465 от 26 август 2014 г. за организацията и функционирането на националната Ш. информационна система на Република България, директорът на СДВР е компетентен орган за въвеждане, актуализиране и заличаване на националните сигнали в ШИС и това е органът, който отговаря за законосъобразността на тези действия (чл.10, ал. 1 от наредбата). Съгласно чл. 32, пар. 1 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 година относно създаването, функционирането и използването на Ш. информационна система от второ поколение (ШИС II) данните относно изчезнали лица или при необходимост от установяване на местонахождението им се въвеждат в ШИС II по молба на компетентния орган на държавата членка, в случая от директора на СДВР.

Ш. информационна система от второ поколение (ШИС II), създадена съгласно разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета и на Решение № 2007/533/ПВР на Съвета, представлява обща информационна система, която позволява на компетентните органи в държавите-членки да си сътрудничат чрез обмен на информация, и е изключително важен инструмент за прилагането на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, интегрирани в рамките на Европейския съюз. ШИС II заменя Ш. информационна система от първо поколение и е най-голямата в Европа обща база данни в областта на защитата на обществената сигурност, подпомагането на полицейското и съдебното сътрудничество и управлението на контрола на външните граници. ШИС II осигурява достъпа на органи до сигнали за лица и вещи чрез автоматизирана процедура за консултации. Съгласно решението за ШИС II Е. и Евроюст също имат достъп до определени категории сигнали. Но няма решение за автоматизирана процедура за достъп от страна на И.. Органите, които имат достъп до ШИС II, подават сведения, наричани сигнали, за издирвани лица и лица в неизвестност, загубени и откраднати вещи и за забрана за влизане на територията, съгласно чл. 46 пар.9 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12.06.2007, доколкото законодателството на Европейския съюз не предвижда специални разпоредби, законодателството на всяка държава-членка се прилага за данните, въведени в нейната Н. ШИС II. И. е най-голямата международна полицейска организация / (I. Criminal P. Organization- /, в която членуват 186 държавни, спомага за междуграничното полицейско сътрудничество и позволява на Националните централни бюра да си изпращат важни съобщения помежду си. Според целите на международното издирване лицата се обявяват с 5 вида бюлетини, като според жълтият бюлетин – лицето се издирва като безследно изчезнало. Издава се от Генералния секретариат на МОКП И. по искане на държава - членка за издирване на безследно изчезнали лица. Мярката към лицата е установяване на местонахождението им.

Съгласно чл. 32 от Регламент (ЕО) № 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета:

„Сигналите за деца, изложени на риск от отвличане от родител, следва да се въвеждат в ШИС по искане на компетентните органи, включително съдебни органи, компетентни по делата за родителски права в съответствие с националното право. В ШИС следва да се въвеждат сигнали за деца, изложени на риск от отвличане от родител, само когато този риск е конкретен и явен и при ограничени обстоятелства. Поради това е целесъобразно да се предвидят строги подходящи гаранции. Когато преценява дали съществува конкретен и явен риск детето да бъде изведено от държава членка в непосредствено бъдеще и незаконно, компетентният орган следва да вземе предвид личните обстоятелства на детето и средата, на чието влияние е изложено.“

Съгласно чл. 4, /Изм. - ДВ, бр. 23 от 2022 г./, ал. 1, т. 7 от Наредба № № 8121з-465 ОТ 26 АВГУСТ 2014 г. ЗА ОРГАНИЗАЦИЯТА И ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА НАЦИОНАЛНАТА Ш. ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

В НШИС се обработват сигнали за следните категории лица:

„деца, спрямо които са наложени ограничения за пътуване съгласно чл. 76, т. 9, чл. 76а от Закона за българските лични документи или по реда на Семейния кодекс поради наличието на риск от отвличане от родител, член на семейството или настойник или поради наличието на явен риск да напуснат или да бъдат изведени от територията на страната и да станат жертва на трафик на хора, на насилствен брак или на основано на пола насилие, да станат жертва на или да участват в терористични престъпления или да бъдат включени, или да се запишат за участие във въоръжени групи, или да бъдат принудени да участват активно във военни действия, въз основа на постъпило искане от компетентен орган (чл. 32, параграф 1, букви "в" и "г" от Регламент (ЕС) 2018/1862).“

Съгласно чл. 76. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.), т. 9 от Закона за българските документи за самоличност: Може да не се разреши напускане на страната на малолетни и непълнолетни и поставени под запрещение лица, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойници, попечители. При разногласие между родителите спорът се решава по реда на чл. 127а от Семейния кодекс.

Съгласно чл. 78., ал. 1 от ЗБДС: „Принудителните административни мерки се прилагат с мотивирана заповед от министъра на вътрешните работи или от упълномощени от него длъжностни лица да упражняват правомощията по този раздел.“

Никъде в кориците на настоящото дело не се намира издадена заповед за прилагане на ПАМ по реда на чл. 76 от ЗБДС от компетентния адм. орган – министъра на ВР или оправомощен друг орган по отношение на детето М. К., в която да се постановява забрана за напускане на страната.

По делото, действително се установява по категоричен начин от приетите писмени доказателства, че майката е осуетила изпълнението на горепосочените съдебни актове и детето не се е намирало при бащата от момента на предоставянето на последния на упражняването на родителските права до момента. Във връзка с доводите от страна на жалбоподателите следва да се отбележи, че ирелевантни за спора са представените

заповеди за незабавна защита, доколкото не променят факта на предоставено упражняване на родителските права на бащата с влязъл в сила съдебен акт; в частност относно заповедта от 09.10.2017 г., постановена по гр. д. № 65727/2017 г. на СРС следва да се отбележи и, че с решение № 352111/02.03.2018 г. по същото дело, влязло в сила на 04.02.2019 г. (л. 57-59 и 65-66) издаването ѝ е отказано. Изрично е обсъдено в мотивите на районния и на въззивния съд, че твърденията за домашно насилие са останали недоказани и, че целта на закона е да защити лица, действително пострадали от домашно насилие, а не да урежда спорове за родителски права. С молба, вх. № А-2808/29.01.2021 г. на ДМОС на МВР от името на двамата жалбоподатели е направено искане да бъде премахната публикация в сайта за изчезнали лица, съгласно която М. Ф. К. К. е в неизвестност. Както беше посочено по-горе, директорът на СДВР е компетентен да въведе в ШИС данните за изчезнало лице, а съответно и да ги заличи. Аналогично искане е отправено до директора на СДВР с молба от 12.03.2021 г. (л. 12).

С молбата от 29.02.2021 г., на посочената дата жалбоподателите са сезирали двамата ответници да извършат заличаване на данните в 14-дневен срок, съгласно чл. 256, ал.2 АПК. Що се отнася до директора на СДВР, то същият е бил надлежно сезиран от родителя, на когото е било предоставено упражняването на родителските права, че за него детето е с неизвестно местонахождение. След първоначалното му установяване, впоследствие детето отново не е било открито, както и до настоящия момент. Както бе посочено по-горе обаче никъде по делото не са налице данни за издадена заповед за прилагане на ПАМ по реда на чл. 76 от ЗБДС от компетентния адм. орган – министъра на ВР или оправомощен друг орган по отношение на детето М. К., в която да се постановява забрана за напускане на страната. Единствено при наличие на такава, би било налице законово основание по чл. 4, ал. 1, т. 7 от Наредба № № 8121з-465 ОТ 26 АВГУСТ 2014 г. В НШИС се обработва сигнал за детето М. К., респ. за включването му в съответните списъци с жълта или каквато и да било бюлетина.

Съдът намира, че в случая се установяват условия за извършване на исканото заличаване на информация в Списък на И. за „изчезнали лица“ и в „Жълт списък“ в Ш. информационна система по отношение на детето М. К., поради което искът по чл. 256 от АПК, в тази му част срещу директора на СДВР е основателен и следва да се уважи. Същият следва да бъде осъден да преустанови фактическите действия по чл. 256 от АПК.

В останалата си част молба, вх. № А-2808/29.01.2021 г. на ДМОС на МВР има характера на искане за административни услуги, а именно: да бъдат уведомени подателите за предприетите действия и за лицето, иницирало включването на детето в посочения списък, въз основа на какви документи е станало това, като е поискано и копие от преписката. С писмо, рег. № А-5340/22.02.2021 г. на директора на ДМОС на МВР пълномощникът на жалбоподателите е бил уведомен, че инициатор на включването на детето в списъка е директорът на СДВР. Другите поискани административни услуги не са били извършени. По арг. от § 8 от Преходните и заключителни разпоредби на АПК, този отказ подлежи на отмяна като индивидуален административен акт. В случая обаче, доколкото преписката по делото е представена, съобразно чл. 152, ал. 2 АПК, отмяната на отказа за предоставянето ѝ се явява лишено от предмет.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал. 3 от АПК, с оглед прекратеното производство по делото по иска, разносните по делото за юриск. възнаграждение, с оглед направеното своевременно искане от страна на ответника - директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ (ДМОС) на Министерството на вътрешните работи (МВР) следва да се възложат на жалбоподателя в размер на 100 лева, съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК разносните по делото, с оглед своевременно направеното искане от проц. представител на жалбоподателя следва да се уважи в размер на 600 лева по настоящото дело за адв. хонорар в размер на 600 лева, който е напълно адекватен на извършената работа и 10 лева държ. такса по адм. д. 4533/21 г. на АССГ, а също така и в размер на 680 лева по списък /л. 45/, сторени по адм. д. № 12455/21 г. по описа на ВАС. Общо разносните, които следва да се възложат на СДВР са в размер на 1290 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ иск по чл. 256 от АПК /именуван жалба/ от СИБИЛА Б. И. – К., ЕГН [ЕГН], лично и като майка и законен представител на малолетния М. Ф. К. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Б. И., срещу бездействие на директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ (ДМОС) при Министерството на вътрешните работи (МВР) по тяхна молба от 29.01.2021 г. за заличаване на данните на детето в „Жълт списък“ на И. по отношение на това, че детето е в неизвестност КАТО

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част;

ОСЪЖДА, по искане по чл. 256 от АПК от СИБИЛА Б. И. – К., ЕГН [ЕГН], лично и като майка и законен представител на малолетния М. Ф. К. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Б. И.,

ДИРЕКТОРА на Столичната дирекция на вътрешните работи, по молба вх. № 513000-14433/12.03.2021 г. на Столичната дирекция, да преустанови действия по подаване на информация в Списък на И. за „изчезнали лица“ и в Жълт списък“ в Ш. информационна система;

ОСЪЖДА СИБИЛА Б. И. – К., ЕГН [ЕГН], лично и като майка и законен представител на малолетния М. Ф. К. К., да заплати на Министерство на вътрешните работи сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение;

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на СИБИЛА Б. И. – К., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 1290 (хиляда двеста и деветдесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: